

Abstrakt

Restituce podle zákona o půdě je právně-ekonomický proces vedoucí k navrácení dříve odňatých pozemků oprávněným osobám . Není-li takové navrácení možné, stanoví tento zákon postup pro získání náhrady za pozemky takto nevydané. Restituční proces je výsledkem celospolečenské snahy zmírnit určité historické křivdy minulého režimu.

Práce přináší ucelený výklad a analýzu vývoje institutu znárodnění (vyvlastnění) od pobělohorského období až do konce komunistického režimu v roce 1989. V práci jsou vysvětleny důvody, které k vyvlastňování vedly, dopady vyvlastnění i jaká byla následná společenská a právní reakce na nastalé změny.

V rámci období po roce 1989 je analyzován a podrobován kritice vývoj restitučního procesu, jeho jednotlivé fáze a celkový přístup státu k problematice. Je zkoumáno, jaké dopady do dnešní doby realizace konkrétních opatření měla a zdali i nadále dochází k systémovým či jen parametrickým změnám celého procesu.

V praktické části práce se tato zaměřuje na převoditelnost náhradních pozemků jako na vlastnost nemovité věci, která je zkoumána soudní soustavou. Je poskytnut výklad ohledně zákonných překážek převodu a také překážek převodu dovozených judikaturou.

V rámci akademické části práce je hledána odpověď na otázku, zdali právní normy ve spojení s judikaturou dávají vodítko ohledně převoditelnosti či nepřevoditelnosti náhradních pozemků. Také je kladena otázka, zda již byly popsány veškeré aspekty nutné pro posouzení vhodnosti převodu náhradního pozemku na oprávněnou osobu, včetně úvah *de lege ferenda*.

Práce průběžně diskutuje nad jednotlivými otázkami restitučního procesu dle zákona o půdě. V jejím závěru je, mimo shrnutí relevantních poznatků, provedeno hodnocení a úvaha nad dalším směřováním restitučního procesu.